fundi. §. Vocabulo. ff. de lega. 1. & l. unic. C. de mutat. nom.

textu alicujus conſuetudinis vel prælationis, præſcriptos denarios nullatenus exigatis; pro certo ſcituri quòd ſi hoc præſumpſeritis, periculum Ordinis & dignitatis poteritis non immeritò formidare.

[*α Et cupiditatis radice proveniunt, & in ſpeciem ſimoniacæ pravitatis erumpunt, ſunt penitùs extirpanda; & quæ de ſpinis & tribulis procedunt, falce Apoſtolici moderaminis ſunt reſecanda.*]

¶ PITH. [15] *Nummos pro Chriſmate, &c.*] Theobaldus Cantuarienſis Archiepiſcopus exegit à Monachis S. Auguſtini, pro datione Chriſmatis, quinquaginta ſolidos & ſeptem denarios, quorum ſolutionem cùm Monachi denegarent, cenſuris eos coëgit. Theobaldus, re per appellationem ad Papam delata, Henricus Wintonienſis, & Robertus Herfordienſis Epiſcopi Judices delegati, ſententiam contra Monachos, ſecundùm Theobaldum, tulerunt. *In vit. Epiſcop. Cantuarienſ.* 117.

XVII. IDEM [16]. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Pro habendis ſpiritualibus homagium facere, ſimoniacum eſt.

b *Cap.* 19. *eod. tit. in* I. *Compil.*
c *Hæc periodus in Cod. Barbat.* Unde quoniam hujuſmodi obligatio illicita eſt, & contra ſalutem animæ tuæ, necnon & ſuæ profectum exiſtit, &c.

EX diligenti b tua relatione innotuit, quòd H. Cant. Archidiaconus te induxit, ut ei homagium faceres, & fidelitatem præſtares: ita quòd ipſe tibi beneficium Eccleſiaſticum annis ſingulis exhiberet. Unde c quoniam hujuſmodi obligatio illicita contra tuæ ſalutis, necnon & ſuæ profectum exiſtit, abſolvi à nobis inſtantiùs poſtulaſti, adjiciens quòd ab eo deinceps nihil omnino de beneficio acciperes conſtituto. Quocirca nos tuam petitionem honeſtam & favorabilem attendentes, te à præfati Archidiaconi homagio & fidelitate (præſertim cùm hæc taliter præſtita, divinis & humanis legibus contraïre noſcantur) abſolvimus; ita quòd ab Epiſcopo vel Sacerdote diſcreto, pœnitentiam inde condignam recipias. Verùm ne aliquâ propter hoc notâ vel infamiâ poſſis reſpergi, abſolutionis noſtræ literas tibi duximus indulgendas; quibus contra latrantium morſus tutus & præmunitus exiſtas, & quas in teſtimonium indulgentiæ noſtræ valeas demonſtrare.

¶ PITH. [16] *Idem.*] *Ricardo de Barre*, ſic V. C. *Ricardo de Barri.* Alius C. *Guillelmo de Barry Archidiacono.*

XVIII. IDEM Strigonen. Archiepiſcopo. [c. an. 1180. *Româ in Hungariam.*]

Ordinatio vel conſecratio non cenſetur ſimoniaca, licèt Ordinatori aliquid donatum fuerit non ex pacto.

d *Cap.* 20. *eod. tit. in* I. *Compil.*
e *In tribus Vatican.* qui in talibus hæſitant.
f & dandis.
g Vide Caietanum apud B. Thom. 2. 2. *q.* 115. *art.* 2.
h *In uno manuſc. Vaticano:* quoniam etiam ſi ipſa, &c.
i fuerunt, ex quo voluntatem, *ſed nos vetuſtiora & emendatiora ſecuti ſumus exemplaria.*

ETſi quæſtiones d [17] tuas de fervore Religionis ad nos perferri nullatenus ignoremus; non tamen tibi eſt in his ultrà quàm oporteat dubitandum, cùm leges humanæ dicant, quòd quidam tenui religione Sacramenta neceſſaria & legitima exhibere contemnunt; tenuem religionem vocantes, quæ in talibus e hæſitat, ubi non eſt aliquatenus hæſitandum. In hoc itaque quòd P. Presbyter Cardinalis Apoſtolicæ Sedis Legatus, pro electione tua, ut Pallium tibi traderet, ad partes illas acceſſit, & frater tuus ejus præſciens neceſſitatem, ei equum unum te ignorante tranſmiſit, quoniam per mare veniens, nullas aut paucas ſecum equitaturas adduxit, te nullo modo timere oportet. Cùm in accipiendis f vel dandis muneribus tria ſint maximè attendenda, perſonæ ſcilicet dantis & accipientis qualitas, quantitas muneris, & donationis tempus: qualitas perſonarum, ut à quo, & cui, videlicet an à paupere diviti, vel è converſo, ſive à divite locupleti datum fuerit: æſtimatio muneris, & donationis tempus, ſi magni vel minoris pretii res data exiſtat, & an inſtanti neceſſitate, ſeu alio tempore conferatur. Si ergo prædictorum Cardinalis & fratris tui perſonam & qualitatem penſamus, non fuit magnum ab eodem Fratre tuo Cardinali equum unum tranſmitti, quem etiam joculatori g non petenti vir tantus & tam abundans fortè donaret: verùm ſi temporis neceſſitatem perpendimus, non alia intentione conſtat factum fuiſſe, quàm ut Cardinali ſubveniretur in articulo prænotato: [*Et infrà α.*] Quod autem ſcriptum eſt: Beatus qui excutit manus ſuas ab omni munere: de illis donis dictum eſt, quæ accipientis animum allicere vel pervertere ſolent, quoniam h ſi ipſa etiam perſona electi offerat ordinatori vel conſecratori ſuo electuarium, vel de vino, ſive de aliis hujuſmodi, quæ modici pretii fuerunt i, & quæ voluntatem recipientis inclinare vel movere non debeant, non tamen Eccleſia Romana interpretari conſuevit, accipientem in his delinquere, vel donantem.

[*α Quare propter hoc in conſcientia tua nullus unquam debet ſcrupulus dubitationis emergere, cùm res data modici pretii, quantùm ad perſonam dantis vel accipientis extiterit, nec alteruter eorum aliquid in mente habuerit, quod tibi poſſit vel debeat quantamlibet vel etiam in modico læſionem afferre: & ſi ante electionis examinationem, & Pallii receptionem, & te nolente & penitus ignorante ſit factum, & equus in neceſſitate tranſmiſſus fuerit & collatus, nec etiam res tanti reputetur, quæ accipientis animum multùm movere debeat, aut ab honeſtatis propoſito ad aliud declinare; quia*]

¶ PITH. [17] *Etſi quæſtiones.*] Vide Saliſberienſ. 167. *lib.* 5. *cap.* 15.

XIX. IDEM [18]. [c. an. 1180. *Româ in Angliam.*]

Abbas & Majores de Conventu, ſi pro receptione Monachi receperunt pecuniam ex pacto; ab officio & beneficio ſuſpenduntur, & taliter recepta pecunia reſtituitur, & in aliud Monaſterium ita receptus transfertur.

k *Cap.* 1. *eod. tit. in* II. *Compil.*
l Monachalem.
m De pœna Simoniacorum, vide Turrecrem. *loco præcitato*, adde B. Thom. 2. 2. q. 100. *art.* 6.

VEniens k ad nos F. Presbyter propoſuit, quòd Abbas & Fratres Sancti R. noluerunt eum in Monachum recipere, quouſque triginta ſolidos dare convenerit: conventione autem facta, ſequenti die eum l Monaſticum habitum induerunt [19], & iidem Monachi triginta ſolidos; Abbas verò decem [20], & Familia duodecim pro paſtu (aſſerentes hoc eſſe de conſuetudine Monaſterii) poſtularunt. Quoniam ergo [21] factum hujuſmodi perniciosum videtur, mandamus, quatenus ſi ita eſſe inveneritis, Abbatem & Monachos ad reſtituendam m pecuniam præfato F. tam indignè acceptam compellatis, & Abbatem & majores perſonas Monaſterii, pro tantæ pravitatis exceſſu, ab officii executione ſuſpendens [22], præcipias dicto F. ut in alio Monaſterio in habitu Monaſtico Domino ſtudeat deſervire.

¶ PITH. [18] *Idem.*] *Herſordienſi Epiſcopo.*
[19] *Monaſticum habitum induerunt.*] *Monaſtico habitu induerunt.*
[20] *Decem.*] *quadraginta.*
[21] *Quoniam ergo.*] V. C. addit, *rei veritas nobis non conſtat, &*
[22] *Officii executione ſuſpendens.*] *officio Sacerdotali ſuſpendens.*

XX. IDEM. [c. an. 1180. *Romæ.*]

Si Ordinandus Præſentatori ſuo aliquid dedit ex pacto, ſimoniacum eſt; non tamen deponitur, ſi eſt occultum.

n *Cap.* 2. *eod. tit. in* II. *Compil.*
o Vide Federic. de Senis *conſ.* 140. & Geminianum *in c. Si pauper, de Præbendis, lib.* 6.

EX tuæ n Fraternitatis literis, & ex confeſſione Sacerdotis præſentium latoris accepimus, quòd cùm ad Sacerdotii Ordinem non aliter voluiſſet eum ejus Archidiaconus præſentare, ſex ſolidos ſolvit eidem, & ſic Ordinem ipſum per eum præſentatus, accepit.

Unde [23] tibi ſic duximus reſpondendum, ut ſi hoc non eſt publicum, ſed ſecretum; eundem Sacerdotem ſecretò convenias, monens ſine ulla coactione propenſius, & inducens o, ut Ordinem alicujus Religionis aſſumat, & perpetuò ab officio abſtineat, quod illicitè acquiſivit [24]. Alioquin non erit tutum (cum ſit ſecretus exceſſus) ipſum invitum ab eodem officio coërcere, cui tamen ſecretam pœnitentiam, ſecundum quod tibi viſum fuerit, injungere non poſtponas.

¶ PITH. [23] *Unde.*] V. C. addit, *quoniam ſuper eodem negotio conſilium noſtrum poſtulaſti.*
[24] *Acquiſivit.*] V. C. addit, *Sed non ad ordinem Religionis obſervandum inducere eum fortè non poteris, ſtudeas ei ad ſuſtentationem ſuam aliquod beneficium Eccleſiaſticum conſtituere, & ad hoc ut à Sacerdotio debeat in perpetuum abſtinere.*

XXI. IDEM [25]. [c. an. 1180. *Româ in Angliam.*]

Breve eſt, nec poteſt brevius ſummari.

p *Cap.* 3. *eod. tit. in* II. *Compil.*

AD p noſtram: *Et infrà:* Di. v. mandamus, quatenus pro miniſterio Eccleſiaſtico exercendo, ſive pro Vicariis aſſignandis, ſeu pro Chriſmate nullatenus pecuniam exigatis.

¶ PITH. [25] *Idem.*] *Herſordienſi Epiſcopo.*

XXII. LUCIUS III [26]. [c. an. 1181. *Româ in Iſtriam.*]

Cum ſimoniacè ordinato, qui ſimoniacus non eſt, diſpenſari poteſt.

q *Cap.* 18. *eod. tit. in* I. *Compil.*

DE ſimoniacè q ordinatis, certum tibi non poſſumus dare reſponſum, niſi plenius cognoſcamus qualiter fuerint ordinati; cùm quidam, licèt ſecundùm quandam ſpeciem ſimoniæ, utpote ipſis ignorantibus ſimoniacè ordinentur: poſſunt, quia ſimoniaci non ſunt, in ſuis Ordinibus remanere.

¶ PITH. [26] *Lucius III.*] *Spalatenſi Archiepiſcopo*, vel *Spalatonenſi*, vel *Spaletenſi.*

XXIII. IDEM [26 *]. [c. an. 1181. *Româ in Iſtriam.*]

Si contradicens Electo, pro pecunia de voluntate Electi tradita à contradictione ceſſat, Electus poſteà confirmatus, eſt ſimoniacus, & beneficio renunciare tenetur.

MAtthæus Cardinalis ſecreta nobis inſinuatione monſtravit, quòd cùm fuiſſes ad Eccleſiæ tuæ regimen de voluntate majoris partis Fratrum electus, paucis tibi contradicentibus, quidam amicus tuus de conſcientia tua & voluntate turbata, ei, qui magiſter diſcordiæ videbatur, certæ quantitatis munus exolvit, & ſic contradictio conquievit; nunc autem dubitas, quòd non ſis à labe ſimoniæ prorſus immunis, donec in adminiſtratione volueris remanere. Quia igitur conſilium requiſiſti, quid tibi ſit faciendum; reſpondemus, quòd multùm tibi conſulis, ſi adminiſtrationem celeriter ac ſponte dimittas, illius verbi memor exiſtens: Nihil prodeſt homini, ſi univerſum mundum lucretur, animæ verò ſuæ detrimentum patiatur.

Matth. 16. *Luc.* 9.

¶ PITH. [26 *] *Idem.*] *Turonenſi Archiepiſcopo.*

XXIV. IDEM. [c. an. 1181. *Romæ.*]

Pro abſolvendo Excommunicatum, pretium aliquod exigi non debet.

r *Cap.* 4. *eod. tit. in* II. *Compil.* Vide B. Thom. 2. 2. *q.* 100. *art.* 2.

AD r aures noſtras perveniſſe noveris, quòd cùm C. de Senevilla propter pecuniam, quam debebat, vinculo fuiſſet excommunicationis adſtrictus, creditoribus ſatisfecit, ſed excommunicatoribus decem libras, pro abſolutione quærentib. non valuit abſolutionis beneficium obtinere. Quoniam igitur indignum eſt, & Eccleſiaſticæ rationi contrarium, ut abſolutionis beneficium redimatur: Di. v. mandamus, quatenus ſi Præfatus C. debitum ſolvit [27], ipſum gratìs faciatis abſolvi, ſi excommunicatores id non fecerint, requiſiti.

¶ PITH. [27] *Debitum ſolvit.*] V. C. addit, *pro quo fuit per ſententiam excommunicatus, ipſum, nullius appellatione obſtante, gratìs faciatis Apoſtolica authoritate abſolvi, ſi Excommunicatores requiſiti id noluerint exhibere.*

XXV. CLEMENS III. [c. an. 1190. *Romæ.*]

Monachi per ſimoniam recepti, ſi ſunt ſimoniaci, ad arctiora Monaſteria transferuntur: aliàs poſt renunciationem in eiſdem, vel in aliis Monaſteriis ejuſdem Ordinis poterunt collocari.

ſ *Cap.* 7. *eod. tit. in* II. *Compil.* Vide Turrecrematam *in Cap. ſtatuimus, Decretùm* I. *q.* I. & al. quos citavi *in cap. Veniens. ſup. eod.*

DE ſ Regularibus Canonicis ſeu Monachis nos conſulere voluiſtis, qui per ſimoniam ingreſſum, ipſis ſcientibus habuerunt. Unde cùm ſuper hoc auctoritates multæ reperiantur expreſſæ, non aliud, quàm ſtatutum eſt, reſpondemus: ut locum, quem taliter adepti ſunt, omnino dimittant, & Solitudines ſeu alia Monaſteria diſtrictiora adeant, in quibus tam execrabilem exceſſum ſine intermiſſione deplorent. Si autem ignorantibus illis pecunia data fuerit, cogas eos ad renunciandum loco eidem: & poſtmodum in ipſum reducere, ſi ibi abſque ſcandalo potuerint remanere, vel in alio, qui ſit de ordine ipſo, ad ſerviendum Deo poteris collocare.

XXVI. IDEM. [c. an. 1190. *Romæ.*]

Si quis Canonicatui renuncians, ad quem per ſimoniam ignoranter aſſumptus fuerat, poſteà de novo aſſumatur ad illum: non poteſt ex prima receptione ſibi aliquid vindicare.

t *C.* 2. *De renunciat. in* II. *Compil.* Vide B. Thom. *q.* 100. *art.* 6. *ad argum.* 3. & Turrecrematam *in C. ſtatuimus, Decr.* I. *q.* I.

EX inſinuatione t tua nobis innotuit, quòd Pater tuus interveniente pecunia, olim tibi Præbendæ beneficium acquiſivit. Cúmque ad annos diſcretionis perveniens, accepiſſes dominicæ Crucis ſignum: dictam Præbendam in manu Præpoſiti & Fratrum liberè reſignaſti. Sed iidem tibi compatientes, de novo te in ſuum Canonicum elegerunt, ita videlicet quòd per Electionem iſtam poſtremum locum in Choro, & in aliis obtineres: [*Et infrà α.*] Reſpon. ut indulgentiâ, quam Fratres tui miſericorditer tibi feciſſe noſcuntur, contentus exiſtens, ratione primæ receptionis, nihil audeas in ipſa Eccleſia vindicare.

[*α Ceterùm quia à nobis humiliter requiſiſti, utrùm juxta priorem receptionem tuum locum recuperare debeas vel valeas, tibi.*]

XXVII. CELESTINUS III. [c. an. 1195. *Romæ.*]

Electio Simoniaca eſt caſſanda, ſi propter hoc electorib. promiſſa fuit pecunia, quamvis Electus ignoret: niſi hoc factum fuerit in fraudem electi. Hoc dicit primò. *Cum electo reprobato per vitium Simoniæ, non diſpenſat Epiſcopus.* Hoc dicit ſecundò. Abbas.

u *Cap.* 9. *eod. tit. in* II. *Compil.*
x taliter.
y *al.* in Eccleſia qualibet Prælatus electus, &c.

NObis fuit ex parte u tua intimatum, quòd cùm quatuor eſſent à Capitulo conſtituti, qui debebant quendam eligere in Plebanum, Amici ejus, de cujus electione ſpes habebatur, uni vel omnibus Eligentium promiſerunt ſe pecuniam ſoluturos, eo tamen ignorante, qui hujuſmodi promiſſione interveniente poſtmodum eſt electus: *Et infrà.* Quia igitur ſuper hoc conſulere nos voluiſti: Conſultationi tuæ breviter x reſpondemus, quòd niſi conſtaret illos, qui promiſſum tale fecerunt, per fraudem in diſpendium illius, qui eligendus erat, id malitioſè feciſſe: quamvis ipſe promiſſionis conſcius non fuerit, ejus tamen electio tanquam ſimoniaca pravitate præſumpta, eſt penitùs reprobanda: *Et infrà.*

Ad ultimum [28] quod in fine conſultationis tuæ invenimus: hoc duximus reſpondendum, quòd aliquis in [29] Eccleſiæ y cujuſlibet Prælatum electus, & ut dictum eſt, per pravitatem ſimoniacam reprobatus, ab Epiſcopo ſuo diſpenſationem aliquam obtinere de jure non poteſt.

¶ PITH. [28] *Ad ultimum.*] V. C. addit, *ſuper hoc.*
[29] *Aliquis in.*] V. C. addit, *Plebanum ſeu in quemlibet.*
[30] *Eccleſiæ cujuslibet.*] Verbum *cujuslibet* abeſt à V. C.

z Livonien.

XXVIII. IDEM Linconien. z Epiſcopo, & Priori de Ponte Fracto [31]. [c. an. 1195. *Româ in Angliam.*]

Qui dat Prælato pecuniam ne ipſum in jure ſuo de facto moleſtet, illam repetit, ſi Prælatus promiſſa non ſervet. Hoc dicit inhærendo literæ.

a *C.* 10. *eod. tit. in* II. *Compil.* Vide B. Thom. 2. 2. *q.* 100. *art.* 2. *ad arg.*

DIlectus a filius R. Præpoſitus nobis expoſuit, quòd cùm Eboracen. Archidiaconus eum multis gravaminibus afficere non ceſſaret, promiſit ei certam quantitatem pecuniæ ſe daturum, ut ab ipſius deſiſteret læſione: verùm dictus Archiepiſcopus poſt receptionem pecuniæ [32] ſuper dignitatibus & beneficiis ſuis ab ejus moleſtia [33] non quievit. Ideóque di. v. mandamus, quatenus ſi res ita ſe habet, Archi. reſtituere quod accepit (ſi eum contra promiſſionem ſuam veniſſe conſtiterit) compellatis [34].

¶ PITH. [31] *Priori de Ponte Fracto.*] *Pontfreite.* Baleus 92. 380. Camden. 403. Matth. Paris 223. Neubrigenſ. 3. 5. 231.
[32] *Poſt receptionem pecuniæ.*] V. C. addit, *eum ſicut promiſit in pace non admiſit, nec.*
[33] *Moleſtia.*] *Moleſtationibus.*
[34] *Compellatis.*] V. C. addit, *Prohibeatis etiam ipſum Archiepiſcopum ex parte noſtra diſtrictiùs ne pendente lite Præpoſitum ipſum vel ſervos ejus moleſtare præſumat, & ſi fortè fecerit per veſtram ſollicitudinem corrigatur.*

XXIX. INNOCENTIUS III. Abbati de Jugodei, & Priori de Sila [35]. [c. an. 1212. *Româ in Galliam.*]

Pro benedictionibus nubentium, & exequiis mortuorum nihil exigi debet.

b *Cap.* I. *eod. tit. in* III. *Compil.* Vide citatos *ſup. eod. in cc. Cùm in Eccleſiæ, & cap. Veniens.*

SUam b [36] nobis Parochiani de Villa Franca querimoniam deſtinarunt, quòd Capellanus eorum pro exequiis mortuorum, & benedictionibus nubentium minùs licitè pecuniam ab eis exigit, & extorquet: [*Et infrà α.*] Diſ. v. mandamus, quatenus dictum Capellanum, ut à tanta præſumptione deſiſtat, & etiam pro exceſſu ſatisfaciat competenter, moneatis: ſibi (ſi obedire noluerit) pœnam Canonicam infligentes.

[*α Quòd ſi fortè cupiditati ejus non fuerit ſatisfactum ne poſſint mortuorum corpora ſepeliri, vel benedictio nubentium celebrari, fictitia ejus impedimenta fraudulenter opponit: quia igitur exactiones hujuſmodi ſacrorum Canonum obviant inſtitutis.*]

¶ PITH. [35] *Priori de Sila.*] Fortè *de Inſula*, taxa Benefic. ſub Lugdun. Archiepiſcopo.
[36] *Suam nobis, &c.*] Extat *pag.* 130. *Epiſt. Innoc.*

XXX. IDEM Cantuarien. Archiepiſcopo. [c. an. 1212. *Româ in Angliam.*]

Si per accuſationem conſtat Monachum ſimoniacè fuiſſe receptum, receptus & recipiens deponuntur. Si verò per inquiſitionem receptus in arctiùs Monaſterium detruditur: Recipienti verò & Majoribus pœna condigna imponitur: & interim ab executione Ordinum ſacrorum ſuſpenduntur.

c *Cap.* 2. *eod. tit. in* III. *Compil.* Vide Hoſtienſ. *in ſumma tit. de ſimonia.* §. *quâ pœnâ feriatur. & de variis pœnis ſimoniacorum.* Vide Bernard. Diaz. *in prac. crim. Can. ca.* 85.
d crimen eorum, &c.
e patefactum.

DIlectus filius c A. nuncius tuus pro parte tua propoſuit, quòd cùm Can. Diœceſim viſitans, in Monaſteriis & Religioſis locis pullulaſſe repereris ſimoniacam pravitatem, ita quòd in eis multi pretio ſunt recepti, qui potiùs gratìs recipi debuiſſent, imò etiam ad Religionis obſervantiam invitari. Dubitas igitur, an quia multitudo reperitur in cauſa, ſeveritati ſit aliquid detrahendum? Nos inquiſitioni tuæ taliter reſpondemus, quòd ſi adverſùs eos, qui labe fuerint hujuſmodi maculati, accuſatio coram te fuerit Canonicè inſtituta, poſtquam d crimen ordine fuerit judiciario comprobatum e, tam in dantes, quàm in recipientes Canonicæ ſeveritatis exerceas ultionem. Quòd ſi de hoc tibi per ſolam inquiſitionem conſtiterit: eos qui per ſimoniacam pravitatem in locis talibus ſunt recepti, ab illis amotos, ad agendam pœnitentiam ad Monaſteria dirigas arctiora. Abbatibus autem & Abbatiſſis, Prioribus, Prælatis quibuslibet, & Officialibus eorundem injungas pœnitentiam competentem: & donec illam peregerint, eos à ſacrorum Ordinum executione ſuſpendas: Injungens Epiſcopis tuis, ut hanc formam per ſuas Diœceſes ſtudeant obſervare. Illud tamen gratanter recipi poterit quod fuerit ſine taxatione gratìs oblatum.

XXXI. IDEM Priori ſancti Victoris, Magiſtris I. Bonon. & L. Modicen. Canonicis. [c. an. 1213. *Româ in Flaminiam.*]

Abbas contra teſtes, qui depoſuerunt contra eum de ſimonia in judicio inquiſitionis, excipere poteſt, quòd ſunt inimici & conſpiratores: alias verò exceptiones criminum opponere non poteſt.

f *Cap.* 3. *eod. tit. in* III. *Compil.*

LIcèt f Heli ſummus Sacerdos in ſe bonus exiſteret: quia tamen filiorum exceſſus efficaciter non corripuit, & in ſe pariter, & in ipſis animadverſionis divinæ vindictam excepit, dum filiis ejus in bello peremptis, ipſe de ſella corruens, fractis cervicibus, expiravit. Ad corrigendos igitur ſubditorum exceſſus [37] tantò diligentiùs debet Prælatus aſſurgere, quantò damnabiliùs eorum offenſas deſereret incorrectas. Contra quos (ut de notoriis exceſſibus taceatur) etſi tribus modis procedi poſſit, per accuſationem videlicet, denunciationem, & inquiſitionem ipſorum; ut tamen in omni-